

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Felelős szerkesztő:

ifj. IMRIK JÓZSEF

Egyes szám ára 20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma 26
Kéziratokat vissza nem adunk.

Meghívás.

A Vörös Kereszt Egylet jászapáti fiókja 1915. évi január hó 30-án délután 2 órakor tartja évi rendes közgyűlését a községháza tanács-termében, hová a tagok ezennel meghivatnak.

TÁRGYAK:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Az 1914. évi zárószámadások megállapítása, a felmentések megadása.
4. Az 1915. évi költségelőirányzat megállapítása.
5. A megyei választmányba kiküldöttek választása.
6. A választmány kilépő egyharmadának kisorsolása, helyettök új választmányi tagok választása.
7. Indítványok.

Jászapáti, 1915. január 22.

SZÉNÁSY LAJOS
elnök.

A jászapáti Vörös Kereszt kórház.

Az elmúlt héten ismét dicséretes érdeklődés mutatkozott közönségünk körében a jászapáti Vörös Kereszt-kórház iránt. Megint hosszabb névsorát közölhetjük le a jószívű adományozóknak, akik hazafias szívük nemes érzéseit követve áldozatkészen segítettek a kórház 50 sebesült harcosa ellátásának megjavításán. Különösen nagy dicséretet érdemelnek a *jászdózsa* derék gazdák, akik arany szívű és nagy lelkű poeta-papjuk, *Drávai János* káplán ur buzdítására igazán nagy értékű adománnyal járultak hozzá a kórház konyhájának költségeihez. Az adományok egyébként a következők:

Kovács Józsefné 10 K, a kórházban ápolt katonák koszorugyűjtéséből 3 K, Gyurkó Antónia (Jászdózsa), Farkas Apolló (Jászdózsa), Juhász Mátyásné (Jászdózsa) 2—2 K, Kálmán Imréné és Urbán Rozál 1—1 K, Morvayné Soós Angyél (Jászszentandrás) 2 K, N. N. (Tiszasüly) 3 K, Kókai

Balázsné (Jászszentandrás) 2 K, Rusvai Ferenc 1 K, N. N. 68 fillér;

Vágó Pál 50 liter bor; Hunyadi Vendelné 2 ing, 1 lábravaló; Rusvai Józsefné 300 kifli és 4 torta; Sinkó K. László 4 drb tojás, egy szakajtóliszt, 2 liter bab, 3 fej foghagyma, 3 és fél klg. disznóhus; Juhász Mátyásné (Jászdózsa) egy koszoru hagyma, 3 és fél klg. zöldség; Menyhárt Mihály 7 liter bor; Kökény Balázs 20 drb tojás, $\frac{3}{4}$ liter zsir; Pataky Sándorné 30 drb tojás, 12 üveg paradicsom, 3 liter zsir, 1 rud szappan; Deli Istvánné 1 klg. szalonna, 25 drb tök; Mihályi Kálmánné 13 csomó turó; a jászdózsai gazdák: 1 ruhás kosárral zöldség, 1 kosár hagyma, 42 drb. tojás, 28 üveg befőzött, 1 üveg ugorka; Löwy Emilné 14 liter tej, 10 csomó vaj, fél liter paprika, 10 klg. alma; Löwy Magda 50 drb szivar; Barócsi Sándor (Jászszentandrás) 1 zsák burgonya; Stupek Kálmán 4 és fél liter tej; Gál Mihályné 8 üveg paradicsom.

Külön említjük meg, hogy a kórház vezetősége az ágyakat az elmúlt héten hárommal szaporította; két ágyat ajánlott fel ezenfelül Fehér Andor községi irnok s így a jövő héttől kezdve már 55 ágy lesz a kórházban a sebesültek részére. Ágyalapítványt tett (40 K) Balla Menyhért helybeli birtokos is.

A telügyelet tisztjét a héten a következő urhölgyek fogják gyakorolni: ma, vasárnap özv. Vágó Jánosné, hétfőn Szabó Ferencné, kedden dr. Krémer Gyuláné, szerdán Berente Miklósné, csütörtökön dr. Szaller Miklósné, pénteken Kanzsó Mátyásné, szombaton Münster Imréné.

Az ételek felszolgálásában segédkeznek: ma, vasárnap Fekete Manci—Bódogh Irén, hétfőn Szilávik Pöre—Vajda Lili, kedden Tábori Irén—Borbás Boriska, szerdán Beóthy Gizi—Haugh Luci, csütörtökön Szilávik Mariska—Horváth Pili, pénteken Haugh Margit—Koczka Ilonka, szombaton Dzurik Zsófi—Mezey Eta.

Küldjünk prémet a katonáknak!

A főispán emlékezete.

Hősi halált halt, örökké felejthetetlen ifju főispánunk emlékezetére rendezett gyászközgyűlését mult szerdán, január hó 20-án tartotta meg Jásznagykunszolnok vármegye törvényhatósági bizottsága. Hogy kiváló férfit gyászolt a vármegye s hogy akit gyászol, azt valóban szerette is, nemcsak a mindenfelé lengő fekete lobogók, nemcsak a feketébe öltözött vármegyei ház, de leginkább és legbeszédesebben az az impozáns közönség mutatta, amelyik a rettenetes vasuti közlekedés ellenére is beutazott a megye székvárosába, hogy lerója a kegyelet adóját Horthy Szabolcs, a csatatéren elesett, a hazáért elvérzett hős főispán iránt.

A megye legtávolabb eső falujából is érkeztek gyászolók a végtisztessegre, amely apothozisa volt a boldog emlékü főispánnak, akiről emlékezetes marad nemcsak jóságos, nagy szive, nemcsak önzetlen, tiszta karaktere, nemcsak ideális, nemes és csak a közérdekért lángoló lelkülete, de legfőképpen az a férfias, bátor elhatározása, hogy a király első hívó szavára önként hadba szállt s bár felebbvalói elleneztek és megtiltották, — inkább lemondott díszes állása minden fényéről és hatalmáról, — hogy küzdjön, harcoljon s ha kell, meg is haljon az imádott hazáért . . .

Látszott a tiszteletére és emlékezetére egybegyűlt óriási közönség minden tagján, hogy nagy ember, kiváló lélek a dicsőségesen elköltözött. A gyászoló beszédek is mondták, de a hallgatóság szemében rezgő könnyecsek, a megindult szivek s az az őszinte, igaz részvét, amely elfogta és betöltötte a lelkeket, — még ékebben bizonyították.

Senki sincs a vármegyében, aki ne fájlalna szive legmélyéből a főispán elmulását, mert senki sincs, aki ne tudná, hogy a vármegye benne legderekabb fiát, a közélet leghivatottabb vezérét, a nép legjobb akaró istápolóját és támaszát vesztette el.

Mindenki aki ismerte, megkönynyezte ezt a nemes embert, mert aki ismerte — szerette is. Gyászünnepele

igaz ünnep volt; őszinte gyásza az emlékezetére összegyűlt, elvesztét sirató tisztelőknek és barátoknak, akik most tudják csak igazán, hogy ki volt és hogy mily nehezen pótolható Horthy Szabolcs.

Nemes emlékét őrizzük és példás életét mintaképpül állítsuk gyermekeinknek valamenyen!

A vármegye diszközgyűlését délelőtt pont 11 órakor nyitotta meg a székház fekete drapériával bevont nagytermében dr. Küry Albert alispán. A hatalmas terem zsufolásig megtelt közönséggel. A törvényhatósági bizottság tagjain kívül testületileg megjelent a ref. egyházmegye papsága, a katonaság, a bíróság, az állami üsztviselei kar, az iskolák vezetői, dr. Hegedűs Kálmán, Okolicsányi László, Tóth János országos képviselők stb. A karzatokon előkelő hölgyközönség foglalt helyet.

Az elnöklő alispán gyönyörű beszéddel nyitotta meg a közgyűlést. Ez a beszéd volt a legszebb megemlékezés az elhunyt főispánról. Szépen jellemezte ideális, férfias egyéniségét. Rámutatott, mint nőtt szinte naponta a főispáni székben s mint hódította meg szívével, pártatlan és jóindulatu munkásságával a vármegye egész közönségét. Elmondta, mint sietett a hadba a haza védelmére szinte legelsőnek s mint hagyta ott hősiességével fiatal életét. A rendkívüli hatású megnyitó beszédet így fejezte be az alispán:

»Ő hű volt mind halálig. Ennyi hűség megérdemli a vármegye népének, melyet anynyira szeretett, viszonthűségét és ha hűségünk könnyei sirjára hullanak, nem száradnak ki az ő nyugvó helyének hantjai, porló szíve ott lent is megérzi kegyeletes hálánk szeretetének melegét, szelleme megvigasztalódva örökös felettünk s kikönyörgi a harcoló lstenétől fegyvereink diadalát és a béke lstenétől a békeség áldásait, nekünk és hazánkunknak. Szelleme pedig élni fog századokig a magyar Tisza-menti nép között, mely késő évtizedekben legendát sző és terjeszt arról a főispánról, aki az önfeláldozó hazafiság hősképen önként ment el a nép fiaival katonának, hogy életét áldozza velük, érettük a hazáért. Ugy legyen és legyen áldott emlékezte mi közöttünk! . . .»

A megnyitó után Cseh József dr. vm. főjegyző ismertette a halálesetről felvett jegyzőkönyv adatait s bejelentette a vármegyéhez érkező részvétélviratokat. Majd Baghy Béla törvényhatósági bizottsági tag mondott gyászbeszédet, indítványozva, hogy a közgyűlés az elhunyt főispán emlékét jegyzőkönyvben örökítse meg. Utána gróf Almásy Imre emlékezett meg kegyeletes szép szavakban az elhunyt hősről s indítványozta, hogy a vármegye Horthy Szabolcsról emléktáblát készíttessen s azt a székházban helyezze el s azonkívül egy alapítványt létesítsen a törvényhatóság, mely célra gyűjtés indítandó. Az emléktábla és az alapítvány létesítésére nyomban egy 25 tagu bizottságot választottak, melynek a Jászságból dr. Hegedűs Kálmán, dr. Markovits Pál, Pethes Mihály, Bathó János, Barla Kálmán, Simon Ferenc lettek tagjai.

Végül dr. Gorove László emelkedett szellemű beszédben indítványozta, hogy a gyász- közgyűlésben elhangzott beszédek szövegét

diszes jegyzőkönyvbe foglalva a gyászoló család tagjainak, a megyebizottsági tagoknak, az iskoláknak, egyesületeknek az elhunyt főispán arcképével együtt küldessenek meg. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Délelőtt 10 órakor a ref. templomban gyászistentisztelet volt, melyen a gyászközgyűlésre Szolnokra sereglett előkelő közönség teljes számban megjelent. Itt előbb Györy Lajos kenderesi ref. esperes, majd Soós László szolnoki ref. lelkész mondtak megható imát a főispán emlékére. Közben Jóna József vezsenyi ref. lelkész gyönyörű gyászdalt énekelt művészi orgonakisérettel mellett.

Előző nap este a vármegyei kaszinó gyászközgyűlést tartott, melyen dr. Küry Albert és dr. Cseh József mondtak nagyon szép beszédeket. A közgyűlés elhatározta, hogy Horthy Szabolcs arcképét megfesteti.

Január 20-án Szolnok városa is gyászközgyűlést tartott, melyen Harsányi Gyula polgármester és Lippe Vilmos mondtak emlékbeszédeket. A közgyűlés elhatározta, hogy a gimnázium körüli nagy teret a főispánról nevezi el s azonkívül megfesteti Horthy Szabolcs arcképét.

Használjunk hadisegély-postabélyeget!

Levél Przemysl várából.

Az orosz sereg hónapok óta körülzárva tartja Przemysl várát. Nem elégette meg az első irtózatot vereséget, amit a vár körül szenvedett, most megint ostromolja a monarchia legnagyobb erősségét. A vár védő csapatai — magyar honvédek és népfölkelők — azonban hősiességgel ellenállanak. A várban igen sok megyebeli katona tartózkodik, akik a második körülzárás óta, tehát már csaknem három hónapja nem igen irhattak levelet. Közöttük van a jászapáti társaság egyik közszeregetben álló tagja dr. Dzurik József jászapáti ügyvéd is, aki közel három hónap óta szintén semmi életjelt nem adhatott magáról. A napokban végre érkezett tőle egy levelezőlap. Repülő posta hozta ki a várból. A levelezőlap még *mult évi december 18-án* íródott, a rendkívüli postaközlekedés miatt azonban csak a napokban jutott el a címzetthez, dr. Dzurik Józsefné Gécs Jolán urasszonyhoz, aki most édesapjánál tartózkodik Békéscsabán. Az ő szíveségéből kivonatolva közöljük az érdekes lapot az alábbiakban:

Édes jó Anyuskám!

Már maga a remény is boldoggá tesz, hogy esetleg sikerül e sorokat repülőgép segítségével karácsonyra kezeidhez juttatni. Így legalább ti tudjátok meg, hogy nekem — hála a jó Istennek — nincs semmi bajom. Első karácsony, melyet — egymásról mit sem tudva — távol kell töltenünk egymástól. Csókold meg helyettem Józsikát és Icikét. Szegényeknek nem küldhetek semmit a Jézuskától, mert még nem vagyunk szabadok; de erős reménységünk van a legrövidebb felszabaduláshoz. Csókolom édes szütleimet, testvéreimet, Anyát, Apát, Janit, Lacit; üdvözlöm jó barátaimat. — Remélem . . . januárban

én is küldhetek postán pénzt neked . . . Lesz karácsonyunk és karácsonyfánk is. — a legénységnek is — ajándékokkal, melyet azonban most győzelmeink és a felszabadulás reménye tesz elviselhetővé nélkülütek. Bizzál a jó Istenben; amint megsegített eddig, továbbra is segíteni fog és rövidesen megadja fegyvereinknek a döntő győzelmet s akkor viszontláthatjuk egymást és élvezni fogjuk a béke áldásait. — Az én teendőm és munkásaimé mindig a régi munka folytatása és tökéletesítése. — El tudom képzelni aggodó helyzetet és nehéz sorsodat, de bizzál az Istenben, miként én bízom, hogy rövid idő alatt jó egészségben mindnyájatokat viszontlátlak. Édes jó anyuskám, boldog karácsonyt kívánva kérem a kis Jézuskát, hogy neked szánt csókjaimat mielőbb természetben adhassam; addig fogadd e papíron ölelésem és csókjaim stb.

Jósid.

A modern fegyverek.

— Saját munkatársunktól. —

Talán igaza van annak, aki először hangoztatta, hogy a mostani világháborút a fegyverek minősége, jósága fogja eldönteni. Ma napság már ágyuk, gépfegyverek nélkül harcolni oktalanság számba megy; a tüzérségi fedezet nélküli harcot csak az oroszok engedhetik meg maguknak, akiknél az emberanyag nem képvisel oly nagy értéket mint nálunk.

A harcoló felek mindegyike — a montenegróiak és a szerb komitácscik kivételével — az ugynevezett ismétlő fegyvert használja. Ezt a fegyvert egyszer kell tölteni és ötször (tizszer) lehet vele löni. A mi seregünk a Mannlicher-félét használja; míg dicső szövetségünk csapatai Mauser-félével vannak felszerelve. Mindkettőbe egyszerre 5 töltényt lehet elhelyezni. A legnagyobb lőtávolság, amelyben csapataink célt találnak, 1200—1400 méter. Legtöbb katona azonban ilyen távolságban alig lát valamit, különösen akkor, ha az ellenség beássa magát. Ezért a gyalogsági fegyverharc 600—800 méter távolságban szokott történni.

A gyalogsági fegyver által okozott sérülés jóindulatu. Minden roncsolás nélkül hatol keresztül a testen, s ha nemesebb testrészt nem érint, a sebesült hamarosan visszakerülhet egészségesként a harcmezőre. Sok esetben láttam tüdőlövést, amely négy hét alatt minden következmény nélkül gyógyult.

Sajnos azonban a vad indulatok fölülkerekedtek ellenfeleinkben, elnyomták az emberi érzéseket, miért is arra törekednek, hogy a velük szemben álló csapatainkat ne csak harc képtelenné, hanem örökös nyomorékokká is tegyék. Ez viszi őket arra, hogy a dum-dum-golyókat használják, amelyek ellentétben a rendesekkel roncsolnak, szagatnak. Merem hangoztatni, bizonyítani is tudom, hogy az amputálások jó százalékát a dum-dum golyók tették szükségessé.

Ládaszámra heverték az ilyen golyók ellenfeleink hátrahagyott sáncaiban, elszomorító tanúságaként a 20-ik század kulturtalanságának. Nem a harcok készítettek; úgy volt az már előre megrendelve a gyártól; a vezetőség volt az, amely a katonákat ily löveg használatára kényszerítette. Szándékosan használtam ez utóbbi kifejezést; nem úgy csuzzott az ki mintegy véletlenül a papiros gyorsan végig szántó ceruzám alól. Mert ellenfeleinket

nem a lelkesedés hívta fegyverbe; nem hatja át őket a hazafiúi érzés az a tüze, amely a kettős szövetség küzdőinek keblében lobog. Őket a zsarnoki akarat, a kapzsiság kergeti a halálba; jóformán nem is tudják — miért harcolnak, s valósággal megváltás, szerencse reájuk nézve, ha sikerül az ellenség fogságába kerülniök. Ott jobb bánásmódban részesülnek, egészségesebb táplálékhoz jutnak, mint tulajdon csapatuknál. Ez okozza, hogy míg nálunk a legkritikább a megszőkött katoná, addig a szerbektől, oroszoktól örömet jönnek át hozzánk.

A kézfegyverhez hasonló eredményű a halált azonban tömegesen ontja a géppuska. Előnye, hogy könnyű, nehézség nélkül szállítható a legkritikusabb helyre. Ember-kaszának lehet nevezni, mely ha jól van beállítva, egész sorokat is leszed. Átlag minden géppuska 4000 tölténnyel (tekerccsen) van felszerelve.

Töméredek ilyen géppuskát zsákmányoltunk már az oroszoktól, de még több van szövetségeseink birtokában s reményem, hiszem, hogy ez a szám a háboru folyamán erősen növekedni fog.

Práger Márton.

HIREK.

Halálozás. özv. Ujházy Lászlóné Strada Vilma urasszonyt, — miután kihült tetemeit Budapestről hazaszállította a család, — f. hó 17-én délután helyezték örök nyugalomra Jászkiséren, az ottani sirkertben lévő családi sírboltban. A koszorúkkal borított koporsót, amelyet mindjárt a jászkiséri vasuti állomáson beszentelt Csonth Endre plebános, rengeteg számu gyászoló közöseg kísérte ki a temetőbe. A családtagokon s a rokon Bárcay-család tagjain kívül ott láttuk dr. Cseh József vm. főjegyző családját, Vágó Pál festőművészt, dr. Markovits Pál jászapáti plebánost, Bay Ferenc volt Tisza-társulati igazgatót, a jászkiséri előjáróság s a jászkiséri uritársaság vezető tagjait és megszámlálhatatlan sokaságu népet, amely az elhunyt nemesszívü urnót őszintén és szívből meggyászolta.

Hősi halál. Nagy János, a Jászvidéki Takarékpénztár r. társaság jászladányi osztályának ifju könyvelője, Nagy László jászladányi földbirtokos fia, ki mint zászlós szolgált a haza szent ügyét a déli harctéren, — folyó hó 17-én 26 éves korában Budapesten elhunyt. Egyik ütökötben megsebesült; sebével Budapestre, kórházba szállították, azonban a leg gondosabb ápolás sem tudta az élet számára megmenteni. Nyugodjék békeségben!

Eljegyzés. Kálmán Miklós jászapáti földbirtokos a napokban eljegyezte Koczka Ilonkát, Koczka István helybeli téglagyáros és felesége Bánszky Erzsébet kedves leányát. Fellegtelen tartós boldogságot kívánunk a jegyeseknek!

Horthy Szabolcs emlékezete az iskolákban. A kir. tanfelügyelő rendeletéből az elmult szerdán a vármegye minden elemi iskolájában, tehát a jászapáti összes elemi iskolákban is kegyeletes ünnepet rendeztek dicsőséges hősi halált halt ifju főispánunk, dr. Horthy Szabolcs emlékezetére. Reggel fél 8 órakor istentisztelet volt a háboruban elesettekért, utána pedig minden egyes tanosz-

tályban külön külön méltatták a hős főispán halálának jelentőségét.

Itt említjük meg, hogy az iskolák kegyeletes ünnepélyében annyiban a helybeli Vörös Kereszt fiókja is részt vett, hogy az istentiszteleten Löwy Emilné urasszony elnöknő vezetése alatt testületileg megjelent.

Egy urasszony dicsérete. dr. Pethes Lászlóné Küry Margit urasszony, képesített önkéntes ápolónő, aki a szolnoki kórházakba került sebesült harcosok ápolásában teljes odaadással és önfeláldozással segédkezett a háboru kezdete óta, legutóbb Jászkiséren töltött pár hetet s az ottani kórház sebesült katonáit ápolta. Sőt legutóbb egy teljes hétig — mialatt a kiséri kórház egyetlen orvosa, dr. Karczag Vilmos beteg volt — a sebesülteket egyedül maga kötözte és gondozta. A lelkes magyar urasszony nemes és önfeláldozó cselekedete minden igaz magyar hálás elismerésére méltó.

A nőegylet közgyűlése. A jászapáti rk. nőegylet 1915. évi január hó 31-én, jövő vasárnap délután 5 órakor tartja az évi rendes közgyűlést a főgimnázium tanári termében. A közgyűlés a lefolyt évről szóló elnöki jelentést, a számadásokat és a jövő évi költségvetést tárgyalja s végül tisztújítást tart.

Hivatali vizsgálat. A helybeli m. kir. posta és távirahivatalnál az évi szokásos pénztári rovincsolást és hivatali szemlést f. hó 17 és 18-án tartotta meg dr. Polónyi Ferenc budapesti postatitkár Hammer Gyula számvizsgálóval, mely alkalommal ugy a posta mint a postatakarékpénztári kezelést a legnagyobb rendben találta s ezért a hivatal főnökének elismerését és meglegedését fejezte ki s erről felsőbb hatóságának még a helyszínen írásbeli jelentést tett.

Adomány a Vörös Keresztnék. Kálmán Miklós jászapáti földbirtokos eljegyzési értesítések megváltása címén 20 koronát ajándékozott a Vörös Kereszt helybeli fiókjának.

Népfölkelők bevonulása. Azok a népfölkelésre kötelezett magyar állampolgárok, kik az 1914. évi november 16-tól december 31-ig terjedő időben megtartott népfölkelési bemutató szemlén vagy a későbbi utóbbemutató szemléken katonai szolgálatra alkalmasoknak találtattak és az 1883—1886 évben születtek, *folyó évi febr. 15-én*, — ellenben azok, akik 1878—1882 évben születtek, *folyó évi márc. hó 1-én* tényleges katonai szolgálatra bevonulni tartoznak.

Az amerikai ajándékok kiosztása. Az amerikai gyermekek háborus karácsonyi ajándékát mult vasárnap osztotta szét a községi előjáróság a város 20 szegénysorsu családjának gyermekei között. A kiosztás a község háza tanácstermében délelőtt 11 órakor történt. Jelen voltak: a községi főbíró, a főjegyző, a tanács tagjai, dr. Markovits Pál plebános, sok érdeklődő s a megajándékozandók szülői. Markovits Pál dr. plebános szíveket megindító szép beszéddel vezette be az ünnepélyes aktust. Beszédjét a legkeményebb szívü férfiak is könnyezve hallgatták. Majd az előjáróság szétosztotta az ajándékokat: meleg alsó és felsőruhaneműeket, cipőt, sapkát, keztyűt, játékokat stb., miket a boldog megajándékozottak nagy örömmel vettek át.

A jászkiséri községi kisegítő kórház konyhájának céljaira adakoztak: Leitner-család 150 K, Ujházy Lászlóné 50 K, özv. Fodor Gerzsonné 20 K, Gócsa G. Sándor, Balog Mihály, Vágó Vince, Árva Tóth István,

Abonyi Gerzson 10—10 K, Szüle János 5 K, Csont Endre 4 K, özv. Szüle Józsefné, özv. Silye Jánosné, G. Varga József 2—2 K, Iparos műkedvelők 28 K és Szele Alajos minden óra 20 korona;

Agócs Károly 16 kiló hus; Hegedüs Ferencné 18 liter bor, 2 szál kolbász, 4 szál hurka; özv. Ládi Andrásné 1 kiló szalonna, 1 kiló tarhonya, 2 liter főzött pálinka; özv. Boros Sámuelné 2'5 véka liszt, 1 liter zsir; Borsos Gerzson 2 kiló tészta, 1 kenyér; Kácsi Sándor 2 kiló liszt, 1 liter zsir, kolbász, 1 drb szappan, 5 üveg befőtt; Gábor Péter 2'5 kiló kocka cukor, 2 doboz pótkávé, 1 üveg befőtt; Simon Ferenc 10 kiló liszt, 3 liter zsir; Nemes István 3 drb. tyuk; Jakab Pál 1 kiló szalonna, 2 liter bab; id. Tamás András 8'5 kiló liszt, 1 darab szappan; Solymosi Jánosné 3 liter bab, 4 darab tojás; Forgó Árpád 14 szál hurka, 1'5 szál kolbász; T. Mézsáros József 5 kiló liszt, 1 kiló szalonna, 5 liter bab; Márton Izabella 1 tál kocsonya, 4 üveg paradicsom, 1 drb tyuk, 1 csomó zöldség; L. Szabó P. József 7 szál hurka, 5 szál kolbász, 1 tál pogácsa; Borsos János 2 drb. tyuk, 10 drb. tojás, 6 üveg befőtt; G. Varga József 5 kiló liszt, 1 véka burgonya; Emődi István 3 drb. tyuk, 5 drb. tojás, 1 kosár burgonya; Czékus Mihály 1 darab birka; Csomor Mihály 2 liter tej, 1 kosár burgonya.

Öcsémhez.

Írta: Drávai János.

Ha nem füzne össze veled
Hú testvéri kötelék,
Talán el sem hittem volna,
Amit rólad olvasék.

Te viselted volna magad
Valahol oly emberül,
Hogy hirének hallatára
A honfisziv felhevül?

Te voltál, ki babért tűztél
Harc lobogónk fölé?
Kinek nyakát a dicsőség
Két karja átölelé?

Mégis te vagy! Rád ismerek!
Jász szív, jász kar: anyajegy!
Elárulja hősi törzsét
Tüstént, akárhova megy.

Ha a dicsőség utjára
Rátehetted lábadat,
A legelső állomáson
Még megállnod nem szabad!

Jól vigyázz, hogy a jó utról
Soha le ne kanyarodj!
Íránytűjét hős szivedről
El ne lopják valahogy!

Az hagyján, ha hős bajtársid
Vetnek csak reá szemet!
De jaj, ha az elleségnek
Martalékul engeded!

Szén eladás.

Tisztelettel kérem ugy a géptulajdonos urakat, mint a közönséget, hogy a nyári csépléshez, valamint téli tüzeleshez szükséges waggon-áru baglyas-aljai darabos szén rendelésüket már most sziveskedjenek eszközölni. Megrendeléseket **csak február 10-ig** fogadok el.

Weintraub József Fia.

M E G H I V Á S

a Gazdasági és Iparbank Részvénytársaság

részvényeseinek 1915. évi február hó 4-én, csütörtökön délelőtt 10 órakor

==== Jászapáti, a róm. kath. központi iskolában tartandó =====

IV-ik évi rendes közgyűlésére.

T á r g y s o r o z a t:

1. Határozatképesség megállapítása, jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.
2. Igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése, mérleg és zárószámadások előterjesztése, azok jóváhagyása és a felmentvény megadása.
3. Nyereség hováfordítása iránti határozat hozatal.
4. 5 felügyelőbizottsági tag választása.
5. Az alapszabályok 41. és 42. §§-ainak módosítása.
6. Az alaptőke felemelésére vonatkozó múlt évi közgyűlési határozat fentartása.
7. Esetleges indítványok az alapszabályok 27. §-a értelmében.

V A G Y O N.			Mérleg-számla 1914. december 31-én.			T E H E R.		
Készpénzkészlet	---	23601	10	Részvénytőke	---	150000	---	
Értékpapir	---	4515	50	Tartalékalap (az idei dotációval 17000 K)	---	14133	---	
Ingatlan	---	5294	34	Betétek	---	573693	34	
Váltó (ebből jelz. bizt. 496.620 K)	---	746160	19	Visszleszámítolás	---	214701	---	
Jelzálog (ing. becsérték 302.685 K)	---	146515	---	Hitelezők	---	37081	84	
Kezesített kötvény	---	8339	---	Átmenő kamatok	---	12082	78	
Lombard	---	90	---	Fel nem vett osztalék	---	20	---	
Folyószámlák	---	74191	28	Visszatartott illetékek	---	1212	90	
Függő	---	711	67	Függő	---	1063	38	
Átmenő	---	2671	69	Áthozott nyereség már megadózva	---	461	86	
Felszerelés	6500 K	---	---	Kamatokból	---	76182	83	
leírás	650 K	5850	---	Egyebekből	---	7338	55	
Incassó	---	47	88	1914. évi tisztanyereség	---	13537	55	
		1017987	65			13999	41	
						1017987	65	

V E S Z T E S É G.			Eredmény-számla.			N Y E R E S É G.		
Betét kamat	---	30152	89	Áthozott nyereség már megadózva	---	461	86	
Tőkekamat-adó	---	3015	28	Kamatokból	---	76182	83	
Visszleszámítolási kamat	---	18092	02	Egyebekből	---	7338	55	
Leírások: felszerelés	650 K	---	---					
árfolyam	492 K	1142	---					
Adó	---	4260	93					
Fizetések	---	7899	88					
Házbér	---	400	---					
Lakbér	---	400	---					
Különféle	---	4620	83					
Áthozott nyereség már megadózva	---	461	86					
1914. évi tiszta nyereség	---	13537	55					
		83983	24			83983	24	

Id. Imrik József
vezérigazgató.

Ifj. Borbás Kálmán
pénztárnok.

Gitta Béla
főkönyvelő.

Nyomatott a kiadó- és laptulajdonos id. Imrik József könyvnyomdájának gyorsajtóján, Jászapátiban.

